

סתימת החלונות

א. ברור שהדבר שגורם לזעזוז ולחלחלה לכל מי שלב יהודי פועם בקרבו, על שהגענו לכוזה שלב קשה ובלתי נתפס, של סגירת בתי כנסיות ובתי מדרשות בכל קצוות עולם, וגם לרבות מקומות תורה הומים שקול התורה לא פסק מהם ימים ולילות, וכזאת רעה קשה הרי לא זכורה ולא כתובה מימות עולם מימי קדם, שהרי אפילו בשואה האיומה, המשיכו בתי הכנסיות כאן בארץ ישראל לפעול במלא הקיטור, ואילו עתה, בכל קצווי תבל בוטל התמיד, ונסגרו כל היכלי התורה הסואנים על מנעול סוגר ובריה.

בוודאי בראשונה זה מחייב אותנו לעיין ולפשפש בכל אורחותינו וסגנון הנהגותינו בבתי מקדש מעט, האם אנו מהלכים שם ברגש הראוי כיאה וכיאות למקום השראת השכינה, האם אנו מקיימים את הפס' "וה' בהיכל קדשו הם מפניו כל הארץ" לבלי לשוח בדברים בטלים בעת התפילה או להתבטל בדברי הבלים בעת לימוד התורה.

אבל מצד שני מה שנתגלגל כאן מציאות עגומה כזאת בעוצמה אדירה, של כמעט ביטול מוחלט של כל כנסייה של דברי תורה ותפילה, חייב להיות לזה טעם עליון. (וכך ידוע מרמח"ל, שבכל מאורע בעולם יש הנהגת המשפט שהוא מה שמגיע לפי הנהגת מדה כנגד מדה, ויש הנהגת הייחוד שהוא כפי סדרי ההנהגה העליונה שמביאה את העולם שלב אחרי שלב לקראת התיקון הסופי ולגאולה).

והראוני מציאה ומרגלית מופלאה, מדבריו הנוראים של הרמח"ל במאמר הגאולה שלו, שמאיר את עינינו להבין מה בדיוק מתרחש כאן, והרי זה פלא מופלא היאך זיכו משמים את הרמח"ל, לעמוד כבר לפני 250 שנה על תרחיש שעתידיה לקרות בימינו, ורוח ה' פיעם בו, לגלות מה ההסבר העמוק במאורע שמתרגש עלינו בעת הזאת.

ב. נקדים ונפתח בדברי חז"ל (מדרש הנעלם בחוקתי קיד): "הנה זה עומד אחר כתלנו בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, משגיח מן החלונות דודאי בי כנישתא בעייתא חלונות מציין מן החרכים לאסתכלא ולאשגחא עלייהו..." עכ"ל. הרי שהחלונות שנזכרים כאן הם בתי כנסיות, שכאשר היה ביהמ"ק בנוי היה שער השמים פתוח לרווחה, אבל אחרי שהוא נחרב נותרה עדיין השפעה דרך החלונות, ולכן בית הכנסת צריך חלונות, לרמוז על ההשפעה הזאת.

הבה נעתיק מש"כ הרמח"ל, וז"ל: ועתה אשוב אפרש לך מה יהיה בסוף הדברים, בהגיע עת מועד קץ. ועל זה הסוד אמר אדונינו משה רבינו ע"ה (דברים ד ה): "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה", ודוד בהסתכלו בזה הזמן אמר גם כן (תהלים יא): "למה ה' תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה". והבן היטב. דע, כי הנה פתח גדול היה

נפתח בראשונה על הארץ הקדושה, והוא השער שממנו היו יוצאים כל הברכה וכל השלום בריוח ולא בצמצום, וכאשר גרמו העוונות והבית הקדוש חרב, אז נסגר השער הזה ונפתחו תחתיו חלונות קטנים. והאמת, כי חלונות האלה הם ממשלות קטנות ממשלת השער מאד, ועליהם נאמר: "משגיח מן החלונות מציין מן החרכים".

והנה החלונות האלה, מאז נפתחו ניתן להם חוק וגבול לעמוד פתוחים כל ימי הגלות ולא ייסגרו, פן יחרב העולם רגע אחד, וכאשר תבוא גאולתנו במהרה בימינו, הנה ייפתח השער הסגור שנית והחלונות לא ייזכרו, והאמת, כי כבר כלו פעולתם והלכו להם, וכבר נאמר (סנהדרין ח,א): דבר אחד לדור ולא שני דברים לדור, וע"כ בבוא ממשלת השער לא תעמוד ממשלת החלונות כלל. וסוד הענין (ברכות מח,ב) אין מלכות נוגעת בחברתה אפי' כמלא נימא.

ונמצא, שכשיגיע זמן הגאולה יתחיל השער ויתעורר להיפתח, ובהתעוררו יורח אור הגדול ויצא דרך החלונות עצמם (היינו שיפסק מהם), כי אין מקום לממשלה אחרת בזמן ההוא, ומאותו היום והלאה יהיה השער הולך ונבנה בכל פרטיו ומשפטי בניינו, והחלונות יהיו הולכים ומסתלקים. ונמצא, שהשער יהיה נבנה, אבל למעלה, ולא נודע ממנו למטה עד תום ממשלת החלונות, כאשר ניתן להם בראשונה. והבן מאד כי הדברים עצומים ומושרשים בעמקי החכמה, וע"כ האור יהיה הולך ומחשיך, כי החלונות נסתמים ואור השער לא נגלה. (עדיין).

והנה בשעה אחת ישלימו להיסתם החלונות, ותתגלה מיד פתיחת השער. ונמצא, שאין בין זה לזה כלום אלא זה נכנס וזה יוצא, שאל"כ באותו הרגע היה העולם חרב, אך עכ"ז כיון שכבר יגיעו החלונות לסתימה הזאת נראית פעולתם למטה, והיא עת חשיכה גדולה, והיא לא תעמוד הרבה כי פתיחת השער תתחזק וישוב האור חזק מבראשונה. אמנם, שנעשה הענין הזה למעלה נראית פעולתו למטה, כי לפי השפעת המאורות נעשות הפעולות בעולם. וכל אלה הדברים מובנים מאד ליודעי דרך החכמה. וע"ז הזמן כתוב (דברים ד,ה): "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה", וכן (תהלים קיח,ה): "מן המצר קראתי יי", וכן (ירמיה ל,ז): "ועת צרה היא ליעקב". והכל דרך אחד, כי מפני הצרות והסתימה נולד זה. ועל כן היה דוד מחזיק את ישראל בדבריו ואומר (תהלים לא,כה): "חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים לה", כי באמת חזק לב ואומץ גדול צריך לתוחלת הזאת, מפני תוקף הזמן הצר והחשוך שזכרתי. והנה על כן היה דוד אומר בתפילתו (תהלים יא): "למה ה' תעמוד ברחוק", והוא הסוד הגדול "מרחוק ה' נראה לי" (ירמיה לא,ב), עכ"ל. ולא נותר לנו אלא לקוות לראות בעינינו את פתיחת השער דביהמ"ק במהרה.